

Nr 640.

Av herr Paulsen m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 142, angående förbättrad pension för sjuksköterskor med delaktighet i statens pensionsanstalt.

Enligt Kungl. Maj:ts proposition nr 142 angående förbättrad pension för sjuksköterskor med delaktighet i statens pensionsanstalt, föreslås en *obligatorisk* höjning av pensionsunderlagen beträffande de statsanställda befattningshavarna med författningsreglerad avlöning (huvudsakligen försvarsväsendets sjuksköterskor) och de med bidrag av staten avlönade (distriktsköterskorna), under det *förbättringen av pensionen för alla övriga sjuksköterskor göres beroende av huvudmannens goda vilja.*

Enligt min mening kan ett sådant förfarande komma att verka synnerligen orättvist.

Under det en huvudman kan hava förståelse för, att med den utbildning, de arbetsuppgifter, det ansvar som påvilar sjuksköterskan, så är det både rätt och billigt, att hon får sin pension höjd, så kan det hända att en annan huvudman fullständigt saknar förståelse härför.

Härigenom måste det bli en mycket stor olikhet i sjuksköterskornas pensionering, ty under det den huvudman, som har förståelse för sjuksköterskans gärning, så snart beslutet är fattat i riksdagen och kungörelse härom är utfärdad, genast går i författning om, att reglera pensionsunderlaget så, att sjuksköterskan erhåller den högre pensionen, så kommer den huvudman, som är oförstående för sjuksköterskans gärning, att underlåta att göra något åt saken — och den sjuksköterska, som har sådan huvudman, får ingen nytta av dessa nya bestämmelser.

För att förebygga sådana orättvisor synes det mig vara nödvändigt att göra denna pensionsförbättring obligatorisk för alla de sjuksköterskor, som äro delaktiga i statens pensionsanstalt.

En sådan åtgärd kan aldrig komma att verka betungande för huvudmännen, ty dessa äro ju inte enskilda personer, med mer eller mindre god ekonomi, utan landsting, städer och kommuner m. fl. dylika samfälligheter, och för alla dessa har sådana bidrag, som här avses, en mycket ringa ekonomisk betydelse.

Då bankoutskottet vid 1935 års riksdag i sitt utlåtande nr 47 över propositionen rörande militärt tjänstepensionsreglemente uttalade sig för snara åtgärder för åstadkommande av förbättrade sjuksköterskepensioner, så ingick också däri, att det skulle vederfaras full rättvisa mellan dem, oavsett om de hade sin verksamhet i staten, landsting, städer, kommuner eller annan därmed jämförbar tjänst.

Med stöd av det anförda föreslås,

att den i ovan angivna propositionen nr 142 vid innevarande års riksdag föreslagna pensionsförbättringen för sjuksköterskor göres obligatorisk för alla de sjuksköterskor, som äro delaktiga i statens pensionsanstalt.

Stockholm den 12 mars 1936.

Anders Paulsen,
Arlöv.

Anders Andersson,
Falkenberg.

Erik Laurén.

Carl Björling.

Georg Nyblom.

Wilhelm Beck.

Ludwig Brännström.

Anders Pettersson.

Gustaf Olsson
i Ramsta.

Daniel Gustavson,
Västerås.
